

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 246. Quomodo licitum sit interrumpere prandium die jejunii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

post meridiem aut sub vesperum, & ideo vocabatur coena; nunc autem censetur 12. circiter: notat tamen *Sanch. dub. 28.* ex communi consuetudine esse medium 12., imò jam esse horam 11. dicunt *Sanch. Med. Angles* aliique; quòd valet maximè de Religiosis, qui per privilegium etiam sine causa possunt unâ horâ anticipare, *Steph. n. 121. Tambur. c. 4. §. 4. n. 3.*

1278 §. 2. Videtur probabilius cum *7lls. t. 4. d. 1. n. 39.*, quòd anticipare collationem vespertinam notabili tempore & absque causa non sit mortale, quia etiam per hoc non tollitur substantia jejunii, quæ consistit in abstinentia à carnibus & refectioe unica: unde si quis sine causa manè sumeret collationem & meridiè prandium, aut manè vel meridiè collationem & circa horam tertiam prandium, vesperi autem nihil, tantùm leviter peccaturum dicit cum aliis *Tambur. n. 12. & 13. Addunt 7. Sanch. d. 53. n. 2. Tambur. §. 3. n. 10.* aliique apud *Sanch. dub. 27.* nullum esse peccatum, si in meridiè sine causa fiat collatio & vesperi prandium, quia est magis ad finem legis, cum sit major mortificatio, & *Sanch.* dicit esse verè probabile, sed *Diana p. 11. t. 3. R. 9. & Castrop. §. 3. n. 6.* dicunt esse veniale, quia est alienum ab usu Ecclesiæ, quamvis fateantur inter causas justas esse venationem aut piscationem, etiam recreationis causâ, item faciliorem expeditionem negotiorum, tractationem hospitem &c.

1279 Q. 246. Quomodo licitum sit interrumpere prandium die jejunii. *R. §. 1.* Si quis interrumpat ob negotium, *Pasq. decis. 121.* putat eum posse complere prandium absoluto negotio, quamvis hoc

hoc duraret usque ad vesperum , quia cum illa interruptio sit involuntaria, prandium, ad quod jus habet , manebit complebile per sequentem comestionem : contradicit *Tamb.* in Dec. l. 4. c. 4. §. 2. n. 18., non enim apparet, quomodo id , quod vesperi comedit , possit cum cibo jam digesto facere unam comestionem, hinc *Diana & Lezana* dicunt non debere intercedere plus , quam unam vel duas horas , nam duas etiam admittit *Sanch.* , quamvis *Escob.* putet id esse nimium , ideoque cum *Tambur.* tantum unam concedat : nihilominus *Leander & Steph.* t. 1. d. 5. n. 113. probabiliter sic distinguunt, si interrumpat ultra duas horas, & prius sumpserit , quantum satis est ad jejunium sine magno incommodo tolerandum , non poterit redire ; si autem prius non sumpserit tam multum , dicunt cum *Pasq.* , quantumcunque sit sero , posse redire , dummodo retinuerit intentionem redeundi , quæ uniat illas duas comestiones in unum prandium.

§. 2. Quando est tempus prandij, potest ministrans vel legens ad mensam sumere cibum, etiam in magna quantitate, per horam circiter ante prandium suum , & postea hoc complere expleto suo servitio, *Sanch. Leand. Tamb.* n. 17. & alii cum *Dian.* p. 10. t. 14. R. 61. Ratio est, quia habet jus tum incipiendi prandium cum aliis, occurrente autem negotio, quale est tale servitium, licite interrumpit. 1280

§. 3. Si quis finierit prandium & plicarit mapulam cum proposito nil amplius comedendi , item si surrexit à mensa etiam gratis actis, potest intra quadrantem , uti docent *Fill.* & alii apud 1281

apud *Dian.* p. 1. t. 9. R. 32., aut intra quadrante-
 tem & medium, uti habet *Tamb.*, mutatâ volun-
 tate iterum assidere & comedere, quia moraliter
 censetur una comestio; & ita etiam docet cum
 aliis *Sanch.* in conf. l. 5. c. 1. dub. 24. Hinc abso-
 lutè tenent *Less.* l. 4. c. 2. n. 11. & alii contra *Nav.*
Val. Castrop. t. 30. D. 3. p. 2. §. 2. n. 2. si quis suffi-
 cienter refectus surrexit animo non revertendi,
 posse post interpositum temporis intervallum
 mutatâ intentione redire & continuare prandi-
 um; cujus tempus adhuc durat; & hoc fatetur
 probabile *Laym.* l. 4. t. 8. c. 1. n. 6. licet contrari-
 um teneat.

1282 §. 4. Si prandium differre debeas ultra ho-
 ram communem, potes aliquid cibi sumere, ne
 vires deficient aut stomachus dolore prematur,
 quia talis cibi sumptio censetur medicina, uti ex
 benigna interpretatione Ecclesiæ censent *Nav.*
Tol. Az. Saa, Val. Less. Laym. cum *Castrop.* p. 2. n. 3.

1283 Q. 247. *Quamdiu liceat protrahere prandium.*
 R. Saltem ad duas horas, nec ultra, uti volunt
Fagund. & Tambur. in Dec. l. 4. c. 4. §. 2. n. 15., si
 enim liceret protrahere usque ad vesperum, et-
 iam liceret sumere secundam refectioem post
 prandium, idem enim est, in ordine ad nutrien-
 dum corpus, intra tantum tempus incipere no-
 vam aut continuare eandem refectioem, quæ
 re ipsa erit moraliter multiplex. *Nec refert*, quòd
 non semper edatur, sed fiat confabulatio, nam
 interea concoquit stomachus cibos ingestos, qui
 sufficiebant pro integro prandio: & licet *Pasq.*
 cum *Gob:* in *Quin:* t. 5. c. 26. n. 8. excusent Ger-
 manos præcipuè ex consuetudine protrahendi
 etiam ad 4. & 5. horas, attamen nescio, an ista
 consue-